

folkeretten. Denne forudsætning og bemærkningerne til »Log um alþjóðarættarlígu sáttmálar Føroya landsstýris at gera« er selve forudsætningen for vedtagelsen af lovforslaget.

Et *mindretal* i udvalget (EL) vil stemme hverken for eller imod lovforslaget ved 3. behandling.

Et *andet mindretal* i udvalget (TF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Tjóðveldisflokkurins medlem af udvalget tilbageviser indholdet og grundlaget for det fremlagte lovforslag, bemærkningerne dertil, og indholdet i de svar, som er afgivet i forbindelse med udvalgets behandling af lovforslaget.

Lovforslaget forsøger at opsætte grænser og barrierer for, hvordan det færøske landsstyre og færøske myndigheder kan handle på vegne af det færøske folk i mellemfolkelige anliggender.

I korthed bygger lovforslaget på den grundlæggende antagelse, at færøske myndigheder handler som fuldmægtige på det danske riges vegne i folkeretlig forstand. Tjóðveldisflokkurin protesterer imod denne opfattelse og den tekst, der opbygges på dette grundlag.

Det færøske folk er et folkeretligt subjekt, og færøske myndigheders mandat i folkeretlige aftaler og mellemfolkelige anliggender udgår fra det færøske folk.

Tjóðveldisflokkurin henviser til multinationale aftaler og traktater, som også Danmark har vedtaget (eksempelvis FN's stiftelsescharter, UNGA resolution 1541 (XV) m.fl.).

Hverken det færøske folk eller færøske folkevalgte repræsentanter har nogensinde besluttet at fragive sit mandat på det folkeretlige og mellemfolkelige område.

Om lovforslagets konkrete indhold vil Tjóðveldisflokkurin påvise følgende:

Det er blevet hævdet, at denne nye lovgivning blot er en lovmæssig formalisering af den praksis, der allerede har udviklet sig, og at der nu åbnes nye muligheder for Færøernes (og Grønlands) deltagelse i internationalt samarbejde.

Det er desværre ikke tilfældet.

Færøske myndigheder har gennem praksis uvidet sin internationale rolle gennem forhandling af fiskeriaftaler, handelsaftaler, dobbeltbeskatningsaftaler, kulturaftaler og andet med andre lande og organisationer. Disse aftaler under-

skrives af Færøerne på vegne af det færøske landsstyre, og Færøerne handler i praksis selvstændigt.

Færøerne har længe arbejdet for deltagelse i eget navn i internationale organisationer og har bl.a. opnået associeret medlemskab af IMO – den internationale søfartsorganisation – og har ønsket det samme i eksempelvis WTO.

Herudover har Færøerne ansøgt om selvstændigt medlemskab af Nordisk Råd, forsøgt at tage kontakt til EFTA om medlemskab og har iøvrigt ønsket selvstændig repræsentation i IWC, Arktisk Råd, NEAFC, NAFO og en lang række andre organisationer, der er vitale for færøsk handel, erhvervsliv, administration og kultur.

Ifølge lovforslaget vil det ikke være muligt at opnå disse vigtige mål. Lovforslagets § 1, stk. 1, lægger op til, at Færøernes landsstyre kan indgå folkeretlige aftaler på overtagne sagsområder. Men de resterende stykker og paragraffer i lovforslaget sætter en lang række begrænsninger:

- Færøernes Landsstyre kan indgå folkeretlige aftaler på overtagne områder, men kun på vegne af det danske rige under betegnelsen »Kongeriget Danmark for så vidt angår Færøerne« og kun, hvis det ikke strider mod Danmarks interesser (jf. § 1, stk. 1, og § 2, stk. 1 og 2.)
- Hvis Færøerne og Grønland har fælles interesser på et område, så kræves der enighed mellem de to landsstyrelser, ellers er det det danske udenrigsministerium, der skal føre forhandlingerne (jf. § 1, stk. 2). Når det gælder fiskeri og handelsaftaler, har Færøerne og Grønland ofte helt forskellige interesser, og derfor er dette en begrænsning i handlemulighederne.
- Det fastsættes ved lov, at Færøerne ikke kan handle på egne vegne i forsvars- og sikkerhedspolitiske aftaler.
- Det fastsættes, at de danske myndigheder skal konsulteres og høres forud for, under og efter alle eventuelle forhandlinger om aftaler.
- Derudover slås det fast i § 1, stk. 5, at de danske myndigheder skal have beføjelse til at indgå, forhandle og opsigde de aftaler, som Færøerne måtte have interesse i.
- Medlemskab af mellemfolkelige organisationer kan kun opnås som »Kongeriget Danmark for så vidt angår Færøerne« og kun, hvis Danmark ikke er medlem. Er der tale om en mellemfolkelig organisation, hvor både Grønland